

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 187) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den under Punkt 7 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring, saaledes som denne er ændret ved Lovene Nr. 101 af 14. April 1937 og Nr. 122 af 7. Maj 1937.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4317; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 582).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Formanden: Under denne Sags Behandling vil Kirkeministeren optræde paa Socialministerens Vegne.

Josiassen: Det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Folkeforsikringsloven tilsigter, som den højtærede Socialminister udtalte ved Fremsættelsen, i første Række en teknisk Forbedring. Formaålet er at lette Kommunerne Arbejdet med Beregning af Alders- og Invaliderenten. Jeg tror at turde udtale, at den tilsigtede Simplificering med Hensyn til Administrationen af Loven vil blive hilst med allerstørste Tilfredshed i alle Landets Kommuner og ikke mindst af Landkommunerne, hvor det er et stærkt begrænset Mandskab, man har til Raadighed til Administration af Loven. I Købstæderne har man jo noget mere Mandskab til Raadighed til Beregning af Renten og de forskellige Tillæg, og der gaar det derfor maaske noget bedre. Men at en Simplificering af Administrationen er paakrævet, derom er der ingen Tvivl.

Den højtærede Minister nævnte i sin Fremsættelsestale, at de Tabeller, hvorefter Beregningen foregaar, er meget komplicerede. I København og i Købstæderne har man 5 Tabeller og i Landkommunerne 7 for Rentens maanedlige Beregning. Tabellerne for Landkommunerne er derfor, som af Ministeren nævnt, et Værk paa ikke mindre end 47 Sider, hvilket nok kan vanskeliggøre Sagen. Den Tid, Medlemmerne af de sociale Udvalg har til Raadighed til dette Arbejde, er jo begrænset, og det er klart, at Beregningerne af Hensyn til de paagældende Rentenydere maa være absolut rigtige; endelig maa Kommunerne af

Hensyn til Refusionen nøje vaage over, at Regnskabet er i Orden.

Lovforslagets enkelte Paragraffer er ikke meget omfattende, hvilket derimod gælder Bemærkningerne til Lovforslaget. Ifølge Lovforslaget gaar man bort fra den hidtil anvendte Udregning af Alders- og Invaliderente efter forskellige Grundbeløb. Nu bliver Grundbeløbet for Alders- og Invaliderenten, ens ved Beregningen af det fradragsfrie Beløb, og de Fordele og den Beskyttelse, der er ydet Rentenydere fra Tiden før Socialreformens Ikrafttræden, gives heretter i Form af særlige Tillæg. At Landkommunernes Beregningstabeller derved indskrænkes fra de nuværende 47 Sider til ca. 16, vil utvivlsomt lette Arbejdet ganske betydeligt.

Den anden Forbedring, som Lovforslaget tager Sigte paa, gælder de Invaliderrentenydere, der har Arbejdsindtægt. Under den nuværende Ordning kan en Invaliderrentenyder have de første 40 pCt. af Rentens Grundbeløb fradragsfrit, og han kan have en Arbejdsindtægt, svarende til 60 pCt. af Grundbeløbet. Han kan altsaa praktisk talt have en Indtægt paa Højde med den fulde Invaliderente. Nu foreslaas det, at Invaliderrentenydere skal kunne have en Arbejdsindtægt lige saa stor som Rentens Grundbeløb, uden at der fradrages noget i Renten. I Praksis vil det altsaa medføre, at Fradrag ikke kan ske, forinden Indtægten er naaet op til 140 pCt. af Rentens Grundbeløb. Dette er efter min Opfattelse en human Foranstaltning, der sikkert vil blive hilst med Tilfredshed af Invaliderrentenyderne.

Hyad angaar den økonomiske Side af Sagen, henviser jeg til Bemærkningerne, hvori der redegøres herfor, og hvoraf det fremgaar, at Merudgiften for det offentlige kun bliver ca. 125 000 Kr. aarlig. Det er jo et Beløb, der ikke kan virke afskrækkende, og som næppe kan volde Vanskeligheder med Hensyn til Lovforslagets Gennemførelse.

Ministeren har ved Fremsættelsen af Lovforslaget henstillet til det høje Ting at behandle Lovforslaget hurtigt af Hensyn til, at Forsikringsloven foreskriver, at de nye Rentebeløb skal være offentliggjort inden 10. Marts. Jeg kan paa mit Partis Vegne imødekomme den Henstilling, og jeg udtaler Ønsket om, at de øvrige Partier vil stille sig lige saa hensynsfuldt, thi jo hurtigere man kan forenkler Arbejdet for Kommunerne i saa Henseende, desto bedre; de nye Rentebeløb tænkes jo udbetalt fra 1. April 1938.